

From: famAeg <famaeg18@gmail.com>

Date: 24 October 2024 at 11:02:30 GMT+2

To: Katarina Fahlén <Katarina.Fahlen@skidor.com>, Rickard Åslund <rickard@landbys.se>, Anna-Karin Jejlid <anna-karin.jejlid@skidor.com>, cjakerstedt@gmail.com, Gustaf Martin-Löf <gmartinlof@cvc.com>, Hans Hedlund <hedlund832@gmail.com>, Johan Monsén <samax@telia.com>, Tomas Bredberg <tomas.bredberg@ifkmora.se>, tomas.aberg@gdm.se, Tommy Höglund <tommy.hoglund@vasaloppet.se>, Thomas Almqvist <fam.almqvist@telia.com>, benny.jonasson@telia.com, Anders Garfvé <anders.garfve@gmail.com>, anders hellmin <anterip@live.se>, ulf uddbäck <uddbackulf52@gmail.com>, Håkan Pettersson <hpet@telia.com>, Hallands Skidförbund <halland@skidor.com>, Ola Engelbrekts <ola.engelbrekts@holmen.com>, Anders Sundin <anderz.sundin@gmail.com>, stefan72lenz@gmail.com, Anders Furbeck <anders.furbeck@outlook.com>, Nils-Arvid Olofsson <olofsson.na@gmail.com>, Johan Starck <starck.johan@gmail.com>, karinlindhemoberg@gmail.com, Niklas Ericsson <niklas@bslk.se>, Arne Pettersson <arnepetter1960@gmail.com>, Jan Sandström <nyponstigen@msn.com>, Torbjörn Lundkvist <torbjorn.lundkvist@hotmail.se>, jonas@borasgif.se, jenny.lindholm@hotmail.com, Anders Hjorth <anders.hjorth.se@gmail.com>, lasse.lundberg@almbyik.se, Fredrik Söderlund <fredrik@havograv.se>, Jämtland-Härjedalens Skidförbund <jamtland-harjedalen@skidor.com>, Karin Mattsson <karin.mattsson@skidor.com>, Stefan Bessman <stefan.bessman@skidor.com>, Lennart Käll <kall.lennart@gmail.com>, Eva-Lena Frick <evalenafrick61@gmail.com>, Annika och Björn Hofstedt <abhofstedt@gmail.com>, Björn Westerström <bjorn.westerstrom@gmail.com>, ulrikanotgrand@hotmail.com, Marianne Andersson-Sager <mas@masredovisning.se>, par.hagman@se.gt.com, Boo Nordin <boo.nordin@live.se>, Ulrika.Jacobsson@skidor.com, maths.gunneriusson@telia.com, bosse@ybe.se, elisabeth.egnell@skidor.com, Mattias Hägglund <mattias.hagglund@skidor.com>, jannepetter65@gmail.com, ucnilsson@bahnhof.se, sebastian@sjodinsakeri.com, Joel Ambre <joelmbr@gmail.com>, Christer Pallin <christerpallin@gmail.com>, Lars Öberg <lars.oberg@skidor.com>, Ulrika Ängman <ulrika.angman@skidor.com>, Mattias Claesson <mattias.claesson@skidor.com>, Karin Sundberg <Karin.Sundberg@skidor.com>, Rogard Göransson <rogard@bahnhof.se>, maxlauritzson@hotmail.se, anderssundqvist221@gmail.com, Lotte.Jernberg@skidor.com, Maria Pietilä Holmner <maria.pietila.holmner@skidor.com>

Subject: Reflektioner Skidförbundets årstämma

Hej, hemkommen efter vad som var mitt första föbundsmöte med Skidförbundet har jag haft en allt större klump i magen efter det som utspelades. Allt gick väldigt fort och var svårt att greppa för en som inte varit med tidigare så hann nog inte reflektera fullt ut i sittande möte. Sedan jag lämnade Stockholm har jag haft en känsla av att deltagit och medverkat till något som känns så vansinnigt fel. Jag engagerade mig i skidvärlden för att jag har en stor passion för vintersport och tidigare varit aktiv inom längd. Den glädje, gemenskap och forstran i värderingar sporten givit mig och senare även mina barn har varit viktig del i vår familjs liv.

På Bosön satt, om jag räknade rätt på deltagarlistan, 35 individer som skulle representera de 53 röster som skulle fördelas. Av dessa 35 var vi 33 äldre män och endast 3 kvinnor. Jag kan ha fel men min känsla är att merparten av oss har bakgrund i längd och det var i vilket fall den "falangen" som fick sin röst hörd. Mötet börjar med att en stark manskör sittandes bakom styrelseledamot Lisa Åberg ljudligt deklarerar att man vill se henne entledigad. Redan där tyckte jag mötet började kännas riktigt olustigt då ingen beskrivning om varför den agendapunkten

skulle avhandlas och vad som skulle motivera att vi skulle rösta bort en styrelsemedlem gavs. Hur kan någon i demokratiska idrottsrörelsen dömas ut utan att någon fakta presenterats? 35 individer satt med andra ord och högljutt deklarerade att en styrelseledamot på för mig helt oklara grunder skulle "entledigas". När Lisa Åberg sedan ställer sig upp och redogör för vad som utspelat sig sedan i mars hade jag svårt att ta in det. Det jag fått mig tilldels i media fångar ingalunda vidden i det som verkar ha utspelat sig- polismälningar, därefter anmälan till någon idrottsligdomstol i Riksidrottsförbundet med kopplingar till Stefan Bessman, utfrys och baktalad av övriga i styrelsen där det beskrevs att inte ens styrelsens ordförande haft någon kontakt med Lisa Åberg sedan mars, felaktiga uppgifter och påståenden som verkar florerar i media och de gjorda anmälningarna mm. Jag hörde ingenstans i det som i mötet kom mig till livs eller information jag sett på förhand om vad Lisa Åberg ska ha gjort sig skyldig till för att ha förtjänat denna behandling? Vad hände med medmännisklighet? Om en bråkdel av det hon beskrev har inträffat är det så oerhört allvarligt och tecken på att något i det här förbundet är djupt fel. I vilken annan situation som helst hade det här varit helt oacceptabelt och aldrig fått utspela sig. Det som händer under förbundsmötet är istället att vi tvingar bort Lisa Åberg från sitt uppdrag i styrelsen, trots att det inte framkommer något som indikerar att hon gjort något fel (tvärtom upplever jag det som att hon verkar vara exakt det förbundet behöver framöver), medan vi istället väljer just de män, trots så uppenbara allvarliga övertramp och som under år byggt upp denna kultur, att fortsätta leda förbundet. Att en av de individer som fortsatt skall leda förbundet dessutom framstår som rättshaverist och i det närmaste ägnat månader åt att driva en hetsjakt mot den här individen är än mer oföståligt. Är det i linje med vår värderingsgrund, med fundamental medmännisklighet och rättvisa? Jag är full av beundran för den styrka Lisa Åberg uppvisar när hon ställer sig upp inför alla mötesdeltagare och beskriver dessa missförhållanden. Vi satt alla tysta och lät detta utspela sig. Ingen höjde sin röst och sa ifrån eller uttryckte stöd för Lisa som i månader verkar ha fått utstå ett helvete. Jag ångrar så innerligt att jag inte reste mig och gjorde min röst hörd. Istället satt jag tyst kvar. Så här efteråt upplever jag det som jag medverkat till något som är mot alla mina grundläggande värderingar och min syn på hur vi ska behandla medmänniskor. Det verkar vara många som haft vetskap om det som hänt men valt att titta och tittat åt ett annat håll. Det här är idrottsrörelsen i Sverige som skall vara värderingsstyrd. I skidförbundet har vi istället tillåtit en kultur och ett ledarskap som är helt oacceptabelt att frodas. Utan att någon säger ifrån! Årsmötet valde att bifalla vad som för mig framstod som ren och ram diskriminering och trakasserier. Samtidigt som vi verkar ha en verksamhet som inte minst på den alpinasidan är i skriande behov av förnyelse. Att den nya ordföranden beskrev direkt efter mötet att skriverier i media "definitivt är överdrivna" och att det bara är "en fnurra på tråden" är för mig oförståeligt och oerhört oroande.

Det här är vad jag på ideell basis ägnat mig åt i årtionden och blir därför helt tom när jag inser hur det ser ut i förbundsstyrelse.

Jag undrar om det bara är jag som känner så här och ni övriga som satt på Bosön tycker att det här är i sin ordning? Varför sa jag inget?